

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det bliver jo gentagelse på gentagelse. Men lad mig så til ære for fru Line Barfod sige, at vi stemmer for alle de ting, som vi har indgået en finanslovaftale om. Nøjagtig som Enhedslisten også i sin tid, da man formentlig var i opposition, stemte for en lang række ting, som man havde indgået aftale med regeringen om. Så jeg kan slet ikke forstå spørgsmålet, for vi har indgået den krystalklare aftale med regeringen, at vi skal tage toppen af de her tilskud, og det er det, som det her forslag meget enkelt er udtryk for.

Så vil jeg bede hr. Jan Petersen om at høre efter. Jeg synes, det er på kanten til noget temmelig ufint at begynde at stå og fremhæve enkelte store, danske virksomheder her i en folketingsdebat. Det har man naturligvis lov til, men jeg synes, det er ufint at gøre det for tredje gang.

Jeg tror godt, at jeg tør sige hundrede procent sikkert – jeg kan ikke huske vores senest aflagte regnskab – at der i hvert fald ingen tilskud er fra firmaet A.P. Møller. Og havde der så været det, hvad så? Hvor får Socialdemokratiet tilskud fra? Fra en lang række fagforeninger og lignende. Hvis så Dansk Folkeparti skulle få fra en enkelt større erhvervsvirksomhed, bryder Socialdemokratiets verden så sammen af den grund?

De beløb, vi får som Danmarks tredjestørste parti fra virksomheder, er lig nul i forhold til det, Socialdemokratiet får fra den danske fagbevægelse. Nu er der så noget, der tyder på, at Socialdemokratiet begynder at få noget mindre, efterhånden som man får øjnene op for, at Socialdemokratiet alligevel ikke er arbejdernes parti.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at i Det Konservative Folkeparti er vi tilhængere af offentlig partistøtte. Det var vi, da den offentlige partistøtte blev indført i 1986 med virkning fra 1987. Og det var vi i 1995, da en række partier forhøjede beløbet, der skulle gå til den offentlige partistøtte.

Kl. 13.40

Vi er tilhængere, fordi vi har den opfattelse, at det arbejde, der udføres i partierne, er et vigtigt arbejde for det danske folkestyre, og vi er også klar over, at dette arbejde koster ganske mange penge under nutidens vilkår. Derfor er der altså også grund til at vise offentlig bevågenhed i forhold til at give støtte til de politiske partier. Det er jo heller ikke sådan, at det forslag, som vi behandler her i dag, principielt rokker ved det for-

hold, at der naturligvis skal være offentlig støtte til de politiske partier i Danmark.

Nu er det jo sådan, at i forbindelse med finansloven for 2003 er der indgået en aftale mellem en række partier om at stille effektivitetskrav i den offentlige sektor – her tænker jeg specielt på statens område – og ud fra en rimelighedsbetragtning kan jeg godt se fornuften i, at man stiller præcis det samme krav til de politiske partier. Det har vi ingen problemer med, og som et led i den samlede aftale om finansloven kan vi anbefale, at Folketinget vedtager lovfor- slag nr. L 76.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Socialdemokratiet har et forsvarsforlig med Det Konservative Folkeparti og andre partier. Deri er også aftalt, hvordan indkomster og udgifter skal se ud i de kommende år.

For et par år siden, husker jeg, forsøgte vi at effektivisere staten ved at lave mere effektive indkøb, og vi foreslog i den forbindelse, at den effekt, der ville komme ud af det, også skulle gælde for forsvarrets område. Det var hr. Kirkegaards parti uenig i, og man råbte forligsbrud, hvis vi gennemførte det, selv om der var flertal for det i Folketinget. Vi undlod at gøre det.

Nu er vi i en situation, der er af præcis samme karakter. Vi har et forlig med Det Konservative Folkeparti, der via partistøtteleven fastlægger, hvordan dette område skal behandles, indtil det forlig bliver opsagt, og det er ikke opsagt i forbindelse med folketingsvalget.

Så vil jeg gerne høre hr. Kirkegaard: Hvori er forskellen mellem det, Det Konservative Folkeparti udsatte den tidligere regering for, og som den anerkendte og derfor undlod at gennemføre med det flertal, og så den situation, vi er i nu? Jeg mener, at hr. Kirkegaard er ude i et forligsbrud.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Der blev indgået en aftale for 8 år siden mellem en række partier om, hvordan man skulle stemme i Folketingssalen i forbindelse med en række forslag, dels forslag fra regeringen, dels forslag fra oppositionen og dels en række ændringsfor- slag.

Denne aftale blev gennemført til punkt og prikke, men at kalde det et forlig er efter min opfattelse en misforståelse. Så vil den gamle aftale fra 1986 også være et forlig, og det har jeg indtil